

וּמֵאֵן אִיהוּ. מִי שְׁלֵא נִתְעַסַּק לְהַנִּיחַ בֵּין בְּעוֹלָם
 הַזֶּה. שְׁכַל הַמְנִיחַ בֵּין בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמְלַמְדוֹ
 תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, אֵין מְלַאכֵי חֲבֵלָה וְגִיהֶנֶם
 שׁוֹלְטִין בוֹ. הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים קכז ה) לֹא יִבְשׁוּ
 כִּי יִדְבְּרוּ אֶת אוֹיְבֵים בְּשַׁעַר, אֵלוֹ מְלַאכֵי חֲבֵלָה,
 שְׂאִינָם יְכוּלִים לְשַׁלוּט עָלָיו.

שְׁלֵא יֹאמֵר אָדָם, הֲרֵי תוֹרָתִי וּמַעֲשִׂים טוֹבִים
 מְגִינִים עָלַי, וְלֹא אֶתְעַסַּק בְּפָרִיָּה וּרְבִיָּה.
 אֶלָּא אַף עַל פִּי שְׂיִישׁ בְּיָדוֹ תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים,
 אֵינוֹ נִכְנָס בְּמַחֲצֵתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵין
 לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא.

כַּגּוֹן חַד מִחֲבַרְנָא, דְּאֶפְקוּהוּ מִתְּלִיסַר תַּרְעִין
 דִּיהֵהוּא עֲלֵמָא, דְּאֶלְמֵלֵא קְלִיָּה דְרַבִּי יוֹדָא
 חֲסִידָא, אֶתְטְרִיד מִתְּרִין עֲלֵמִין. שְׁחַרְי אֵין לָךְ אָדָם

לשון הקודש

טוֹבִים מְגִינִים עָלַי, וְלֹא אֶתְעַסַּק בְּפָרִיָּה
 וּרְבִיָּה. אֶלָּא אַף עַל פִּי שְׂיִישׁ בְּיָדוֹ תּוֹרָה
 וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, אֵינוֹ נִכְנָס בְּמַחֲצֵתוֹ שֶׁל
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם
 הַבָּא.

כַּמוֹ אֶחָד מִחֲבַרְנֵנוּ, שְׁהוּצִיא אוֹהוּ מִשְׁלֶשָׁה
 עֶשֶׂר שָׁעָרִים שֶׁל אוֹתוֹ הָעוֹלָם, שְׂאֶלְמֵלֵא
 קוּלוֹ שֶׁל רַבִּי יוֹדָא הַחֲסִיד, הִנֵּה נִטְרָד

וּמִי הוּא? מִי שְׁלֵא נִתְעַסַּק לְהַנִּיחַ בֵּין
 בְּעוֹלָם הַזֶּה. שְׁכַל הַמְנִיחַ בֵּין בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וּמְלַמְדוֹ תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, אֵין
 מְלַאכֵי חֲבֵלָה וְגִיהֶנֶם שׁוֹלְטִים בוֹ. זֶהוּ
 שְׁכַתוֹב (תהלים קכז) לֹא יִבְשׁוּ כִּי יִדְבְּרוּ אֶת
 אוֹיְבֵים בְּשַׁעַר. אֵלוֹ מְלַאכֵי חֲבֵלָה
 שְׂאִינָם יְכוּלִים לְשַׁלֵּט עָלָיו.

שְׁלֵא יֹאמֵר אָדָם, הֲרֵי תוֹרָתִי וּמַעֲשִׂים

בעל תורה ומעשים טובים בחזקתה מלך יהודה
 עליו השלום, וכתוב ביה, (ישעיה לח א) כה אמר ה' צו
 לביתך כי מת אתה ולא תחיה, כי מת אתה
 בעולם הזה, ולא תחיה בעולם הבא.

רבי יוחנן הוה דריש, (קהלת יא ו) בפקר זרע את
 זרעך ולערב אל תנח ידך וגו'. צריך אדם
 להתעסק בעולם הזה בפריה ורביה, בבחירותו
 ובזקנותו, דלא ישתיב מיניה, אף על פי דאיהו
 סבא, לא יסלק גרמיה. מאי טעמא. כי לא תדע
 איזה יבשר הוה או זה וגו'.

רבי יוחנן קשישו יומיו, ותקיפו עיניו
 מלאסתכלא, והולשא תקיף עליו. קם ואמר,
 מה אנא לעלמא דאתי, דקא הוי לי בנין ומיתו.
 אמרו ליה, רבינו, מימך אנו שותים, כמה בנין

לשון הקודש

בבחירותו ובזקנותו שלא יעזב מפניו, אף
 על פי שהוא זקן לא יסלק עצמו. מה
 הפעם? כי לא תדע ואיך ידע? אי זה
 יבשר הוה או זה וגו'.

רבי יוחנן הוה קשיש ימים, וכהו עיניו
 מלאסתכלא, והחלשא התגברה עליו. קם
 ואמר, מה אני לעולם הבא, שהיו לי
 בנים ומתו? אמרו לו, רבינו, מימך אנו
 שותים, כמה בנים נשארו (אתה השארת)

משני העולמות. שהרי אין לך אדם בעל
 תורה ומעשים טובים בחזקתה מלך
 יהודה, עליו השלום, וכתוב בו (ישעיה לח)
 כה אמר ה' צו לביתך כי מת אתה ולא
 תחיה. כי מת אתה בעולם הזה, ולא
 תחיה בעולם הבא.

רבי יוחנן הוה דריש, (קהלת יא) בפקר זרע
 את זרעך ולערב אל תנח ידך וגו' –
 צריך להתעסק בעולם הזה בפריה ורביה

אֶשְׁתַּבֵּיכוֹ (אֵת שְׂבָקָה) דְּאֶתְקִיפוּ לָךְ לְעֵלְמָא דְאַתִּי, לֹא
נָח דַּעֲתִיָּה.

עַד שֶׁהָאִיר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת עֵינָיו דְחַד
סָבָא, קָם וְאָמַר, עֲלִיד רַבִּי יוֹחָנָן, דְּאֵת סָבָא
וְחֹלְשָׁא תַקִּיף עֲלִיד, וְעַל רַבִּי חֲזַקְיָה דְאִיהוּ עֶקֶר,
אָמַר קָרָא, (ישעיה נו ה) כֹּה אָמַר ה' לְסַרְיִסִים אֲשֶׁר
יִשְׁמְרוּ אֶת שַׁבְּתוֹתַי וּבָחֲרוּ בְּאֲשֶׁר חִפְצְתִּי וְגו',
וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחֻמוֹתַי יָד וְשֵׁם טוֹב מִבְּנִים
וּמִבְּנוֹת שֵׁם עוֹלָם אֲתֵן לוֹ אֲשֶׁר לֹא יִכָּרֵת. נָח
דַּעֲתִיָּה דְרַבִּי יוֹחָנָן, אָמַר לִיָּה, תְּנוּחַ דַּעֲתָךְ כְּמוֹ
שֶׁהִנְחַתְּ אֶת דַּעֲתִי.

רַבִּי בְּרוּקָא אָמַר, כְּתִיב, (ויקרא כב ג) וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ
הַהִיא מִלִּפְנֵי. אִי הַנֶּפֶשׁ תִּכְרַת, הַגּוֹף הַהוּא
מַה תִּהְיֶה מִמֶּנּוּ, אִי הַכִּי, כְּפֹה קְבָרוֹת בְּרִיקְנֵיָא,

לשון הקודש

וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחֻמוֹתַי יָד וְשֵׁם טוֹב
מִבְּנִים וּמִבְּנוֹת שֵׁם עוֹלָם אֲתֵן לוֹ אֲשֶׁר
לֹא יִכָּרֵת. נָחַה דַּעֲתוֹ שֶׁל רַבִּי יוֹחָנָן. אָמַר
לוֹ, תְּנוּחַ דַּעֲתָךְ כְּמוֹ שֶׁהִנְחַתְּ אֶת דַּעֲתִי.
רַבִּי בְּרוּקָא אָמַר, כְּתוּב (ויקרא כב) וְנִכְרַתָּה
הַנֶּפֶשׁ הַהִיא מִלִּפְנֵי. אִם הַנֶּפֶשׁ תִּכְרַת,
הַגּוֹף הַהוּא מַה יִּהְיֶה מִמֶּנּוּ? אִם כֵּךְ, כְּפֹה
קְבָרִים בְּרִיקְנוֹת! כְּפֹה צִיּוּנִים לְחַנָּם!

שְׂמַחְזָקִים אוֹתָךְ לְעוֹלָם הַבָּא. לֹא נָחַה
דַּעֲתוֹ.

עַד שֶׁהָאִיר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת עֵינָיו
זָקַן אַחֵר. קָם וְאָמַר, עֲלִיד רַבִּי יוֹחָנָן,
שְׂאֵתָה זָקַן וְחֹלְשָׁה הִתְגַּבְּרָה עֲלִיד, וְעַל
רַבִּי חֲזַקְיָה שֶׁהוּא עֶקֶר אָמַר הַכְּתוּב (ישעיה
נו) כֹּה אָמַר ה' לְסַרְיִסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת
שַׁבְּתוֹתַי וּבָחֲרוּ בְּאֲשֶׁר חִפְצְתִּי וְכו', (שם)

כִּמְהָ צִיּוּנִין לְמִנְנָא. דְּהָא אִי לְבַתֵּר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא בְּנֵי לְהַהוּא נֶפֶשׁ כְּמִלְקַדְמִין בְּהָאֵי עֲלֵמָא,
 גּוּפָא דְשָׁבִיק, אֶתְאַבִּיד, וְקִבְרָא בְּרִיקְנֵיָא, אִי הָכֵי,
 כִּמְהָ גְרָמִין אֶתְאַבִּידוּ, וְכִמְהָ קִבְרִין לְמִנְנָא.

אֵלֶּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא יִשְׁיַע עוֹבְדֵי יְהוָה,
 אֵלֶּא מֵאֲרַעָא וּמִתְחֹת שְׁמֵיָא אֵלֶּה.
 וַיִּחַתֵּן לְתַתָּא, וַיִּתְּבֵנוּן בְּקִיּוּמָא אֲחֵרָא גּוּ אִינוּן
 תַּתָּאֵי, בְּדִיּוּרָא דְאֶקְרִי נְשִׂיָה, וְתַמָּן
 יִתְכַנְשׁוּן (יִתְנַשׁוּן) לְדָרֵי דָרִין.

דְּהָא שְׁבַע אַרְעִין לְתַתָּא. וְאֵלוּ הֵן: אַרְיָן. אֲדָמָה.
 אַרְקָא. גֵּיא. נְשִׂיָה. צִיָּה. תַּבְּל. תַּבְּל. הוּא
 דִּיּוּרָא דִּילָן. בְּנְשִׂיָה אֲמָאֵי גּוּפִין אֵלִין. אֵלֶּא, אִינְהוּ
 אַנְשֵׁי פְקוּדֵי דְמֵאֲרִיָּהוּ, וְלָא אֶתְעַפְּקוּ בְּפִרְיָהּ וּרְבִיָּהּ,
 וְלָא פְשִׁיטוּ בְּרִית קִיּוּמָא בְּעֲלֵמָא. לְכַךְ אִינוּן יִתְנַשׁוּן

לשון הקודש

נְשִׂיָה, וְשֵׁם הֵם יִתְכַנְסוּ (יִשְׁכְּחוּ) לְדוּרֵי
 דוּרוֹת.

שְׁתַּרְי שְׁבַע אַרְצוֹת לְמִטְּהָ, וְאֵלוּ הֵן:
 אַרְיָן, אֲדָמָה, אַרְקָא, גֵּיא, נְשִׂיָה, צִיָּה,
 תַּבְּל. תַּבְּל הוּא הַמְדוּר שֶׁלְנוּ. לְמָה
 הַגּוֹפִים הִלְלוּ הֵם בְּנְשִׂיָה? אֵלֶּא שְׁהֵם
 שִׁכְחוּ אֶת מִצְוֹת רַבּוֹנָם וְלָא הִתְעַפְּקוּ
 בְּפִרְיָהּ וּרְבִיָּהּ וְלָא גָרְמוּ לְהִתְפַּשְּׁטוֹת
 בְּרִית הַקֹּדֶשׁ בְּעוֹלָם, לְכֵן הֵם יִשְׁכְּחוּ

שְׁתַּרְי אִם אַחַר כֵּךְ הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בּוֹנֵה אוֹתָהּ הַנֶּפֶשׁ כְּמוֹ מַקְדָּם בְּעוֹלָם
 הַזֶּה, הַגּוֹף שֶׁעוֹב נֶאֱבֵד, וְהַקֶּבֶר לְרִיק.
 אִם כֵּךְ, כִּמְהָ עֲצָמוֹת נֶאֱבָדוּ, וְכִמְהָ
 קִבְרִים לְהֵנָּם.

אֵלֶּא הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יִכְלֶה מַעֲשֵׂי
 יְדִיו, אֵלֶּא מֵהָאָרְצִין וּמִתְחֹת הַשָּׁמַיִם
 הָאֵלֶּה. וַיִּרְדּוּ לְמִטְּהָ, וַיִּבְנוּ בְּקִיּוּם אַחַר
 בְּתוֹךְ אוֹתָם הַתְּחִתּוֹנִים, בְּמְדוּר שְׁנַקְרָא

בְּנִשְׂיָהּ לְדָרֵי דָרִין. וְלַעוֹלָם לִית קַבְרָא לְמַגְנָא,
וְלִית ^(דף קט ע"א) צִיּוֹנָא בְּרִיקְנָא.

וּבְהַהוּא דִּיּוֹרָא דְנִשְׂיָהּ, לָא הָוִי אֶלָּא אֵינוֹן
דְּאַקְרוּן גּוֹפֵי מַגְן, גּוֹפֵי דְלַמָּגֵן נְחִתִּין
תַּמָּן, וְלָא עֲבָדִין תּוֹלְדִין, דְּהָא נָשִׁין לָאוּ בִּינֵיהוּ.
וְזָרְעֵי וְאַכְלֵי, וְאַנְשֵׁי כָּל מַה דְּעֲבָדִין.

נַפְשֵׁין עַל דְּלָא יִתְבְּנוּן בְּהַאי עֲלֵמָא, אֶתְדַחֲיִין
מִכַּפָּה תְּרַעֵי, וְאַזְלֵי וּמְשַׁטְמֵי בְּהַאי עֲלֵמָא,
עַד דִּישְׁכַּחוּן פְּרוּקָא. וְאַלִּין אִיתְקְרוּן שְׂכִינֹת. הָדָא
הוּא דְכְּתִיב, וַתִּקְרָאנָהּ לוֹ הַשְּׂכֵנֹת שֵׁם וְגו'. וְהַאי
גּוֹפָא אֶתְבְּנֵי לְאַתְקִימָא בְּתַבַּל אַרְצוּ.

רַבֵּי יוֹדָאי הָזָה קַמִּיהּ דְּרַבֵּי עֲזַרְיָה בַּר סִימְאִי,
אָמַר לִיהּ, צַדִּיקִים דְּאַזְדַּמְן לֹון חוּבָה מֵאֵינוֹן
כְּרִיתוֹת דְּאַוְרֵייתָא, וְהִרְהַרוּ (וְהִשְׁבִּי) תְּשׁוּבָה וּמִיתוּ,

לשון הקודש

הַנְּפִשׁוֹת, טָרַם שְׂנַבְנוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה,
נְדָחוֹת מִכַּפָּה שְׁעָרִים, וְהוֹלְכוֹת
וּמְשׁוֹטְמוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה, עַד שִׁימְצָאוּ
גּוֹאֵל. וְאַלּוּ נִקְרְאוֹת שְׂכֵנֹת. וְהוּוּ שְׂכַתוּב
(רות ד) וַתִּקְרָאנָהּ לוֹ הַשְּׂכֵנֹת שֵׁם וְגו'.
וְהַגּוֹף הַזֶּה נִבְנָה לְהַתְקִים בְּתַבַּל אַרְצוּ.
רַבֵּי יוֹדָאי הָזָה לְפָנֵי רַבֵּי עֲזַרְיָה בַּר
סִימְאִי. אָמַר לוֹ, צַדִּיקִים שְׁהַזְדַּמְן לָהֶם

בְּנִשְׂיָהּ לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, וְלַעוֹלָם אֵין קַבְרָ
לְחַנְּם וְאֵין צִיּוֹן לְרִיק.
וּבְאַתּוֹ הַמְדוֹר שֶׁל נִשְׂיָהּ, אֵין אֶלָּא
אוֹתָם שְׂנַקְרָאִים גּוֹפֵי הַנֶּסֶם, הַגּוֹפִים
שִׁיּוֹרְדִים לְשֵׁם לְחַנְּם וְאֵין עוֹשִׂים
תּוֹלְדוֹת, שְׁהָרֵי נָשִׁים אֵין בִּינֵיהֶם,
וְזוֹרְעִים וְאוֹכְלִים, וְשׁוֹכְחִים כָּל מַה
שְׁעוֹשִׂים.

מִיִּתָּה מְכַפֶּרֶת עֲלֵיהוּ, אִי לָאוּ. אָמַר לִיה, אִין.
וְלִזְמַנִּין דְּאַתְעַנְשׂוּ בְּהָהוּא עֲלֵמָא, וְאַתְכַּפֵּר לְהוֹן.

חָמָא אַנְפּוּי יְרוּקִי. אָמַר לִיה, אִימָא מַה דְּתִימָא,
אוּרִייתָא הוּא דְּלֵא מְקַבְּלָה טוּמְאָה.
שְׁנַאֲמַר, (ירמיה כג כט) הֲלוֹא כֹה דְּבָרִי בְּאִשׁ נְאֻם ה'.
הֲרַהוּרִים רְטִישָׁן בְּלִבְבְּךָ. אָמַר, (תהלים כה יד) סוּד ה'
לִירְאִיו. עֲשָׂרָה סָבִי קְטוּלֵי מְלָכוֹת אֶתְעַנְשׂוּ עַל
מְכִירַת יוֹסֵף.

אָמַר לִיה, רַבִּי עֲקִיבָא לִית לִיה זְכוּת אָבוֹת.
אָמַר, (דב"ה א יד לג) וּמִבְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר יוֹדְעֵי
בִּינָה לְעֵתִים.

פָּתַח וְאָמַר, (בראשית ל טז) וַיָּבֵא יַעֲקֹב מִן הַשָּׂדֶה
בָּעֶרְבַּ וַתַּצֵּא לָאָה לְקָרְאָתוֹ וַתֹּאמֶר אֵלַי
תָּבוֹא כִּי שָׁכַר שְׂכַרְתִּיךָ. שָׁכַר הַשָּׂתָא, שְׂכַרְתִּיךָ

לשון הקודש

נְאֻם ה' הֲרַהוּרִים רְטִישִׁים בְּלִבְבְּךָ. אָמַר,
סוּד ה' לִירְאִיו. עֲשָׂרָה זְקֵנִים הֲרוּגֵי
מְלָכוֹת נִעְנְשׂוּ עַל מְכִירַת יוֹסֵף.

אָמַר לוֹ, רַבִּי עֲקִיבָא אִין לוֹ זְכוּת אָבוֹת.
אָמַר, (דבריי הימים א יב) וּמִבְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר יוֹדְעֵי
בִּינָה לְעֵתִים.

פָּתַח וְאָמַר, (בראשית ל) וַיָּבֵא יַעֲקֹב מִן
הַשָּׂדֶה בָּעֶרְבַּ וַתַּצֵּא לָאָה לְקָרְאָתוֹ

חָמָא מְאוּתָם כְּרִיתוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה,
וְהֲרַהוּרוֹ (חֲשׁבוֹ) תְּשׁוּבָה וּמְתוּ, הָאֵם מִיִּתָּה
מְכַפֶּרֶת עֲלֵיהֶם אִי לָאוּ? אָמַר לוֹ, כֵּן,
וְלִפְעָמִים שְׁנַעֲנָשִׁים בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם,
וּמִתְכַּפֵּר לָהֶם.

רְאָה פְּנֵיו יְרַקוֹת. אָמַר לוֹ, אָמַר מַה
שְׂתֵּאמַר, הַתּוֹרָה אִין מְקַבְּלַת טְמֵאָה,
שְׁנַאֲמַר (ירמיה כג) הֲלוֹא כֹה דְּבָרִי בְּאִשׁ

לְבַתָּר זִימְנָא. יִשְׁשַׁכֶּר: יֵשׁ שִׁכְר. וּלְבַתָּר זִמְנָא, נִהְיוּ
לְמַלְכוּת שָׁמַיִם. גּוֹפִינ דְּלַהוֹן יִשְׁתַּאֲרוֹן בְּדוּכְתִּיחוּ
בְּהַאי עֲלֵמָא, וּכְלָא אֶתְהַדַּר בְּמַלְקֵדְמִין. (שם מט
כח) אִישׁ אֲשֶׁר כְּבִרְכָתוֹ בִּירָךְ אֶתֶם כְּתִיב.

נִפְלַעַל עַל אַנְפּוּי רַבִּי יוֹדָאי, וְאַדְמוּךְ. אַחֲזוּ לִיָּה
בְּחֵלְמִיָּה הַאי קָרָא, (קהלת ה ה) אַל תִּתֵּן אֶת
פִּיךָ לְחַטִּיא אֶת בְּשָׂרְךָ. נִכְנַסְתָּ סְתוּם. מִתְּהוּא
יִזְמָא לָא אֲשַׁתְּעִי בְּהַאי. אֵלָא הִוּוּ אָמַר, (תהלים לו
כא) מַה יִּקָּר חֶסֶדְךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנַפְיֶךָ
יַחְסִיוֹן. וּבְצֵל כְּנַפְיֶךָ מִמָּוֶשׁ, וְלִית לְמִשְׁתַּעִי בְּבִנּוּי
דִּילִיָּה. דִּהָא חֶסֶד ה' בְּכוּלָא אֲשַׁתַּבַּח.

אָמַר רַבִּי עֲזַרְיָה, וְדָאי חָכִי הוּא, דִּהָא כְּתִיב (דב"ה
א טז כב) אַל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחִי וּבְנִבְיָאִי אַל תִּרְעוּ.
וּכְתִיב (איוב יב א) אֲשֶׁר בִּידוֹ נִפְשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר

לשון הקודש

ותאמר אלי תבוא פי שכר שכרתיך. שכר פעת, שכרתיך לאחר זמן. יששכר – יש שכר. ולאחר זמן נהיו למלכות שמים. הגופים שלהם ישארו במקומם בעולם הזה, והכל חוזר כמו מקדם. כתוב (שם מט) איש אשר כברכתו בירך אתם.

נפל על פניו רבי יודאי, ונרדם. הראו לו בחלומו הפסוק הזה, (קהלת ה) אל תתן את

פִּיךָ לְחַטִּיא אֶת בְּשָׂרְךָ. נִכְנַסְתָּ – סְתוּם. מִתְּהוּא מֵאוּתוֹ הַיּוֹם לֹא דִיבַר בְּזוֹה, אֵלָא תִּתְּהִיָּה אֹמֵר, (תהלים לו) מַה יִּקָּר חֶסֶדְךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנַפְיֶךָ יַחְסִיוֹן. וּבְצֵל כְּנַפְיֶךָ מִמָּוֶשׁ, וְאִין לְדַבַּר בְּבִנּוּי, שְׁתַּרִּי חֶסֶד ה' כָּכָל נִמְצָא.

אמר רבי עזריה, ודאי כך הוא, שחרי כתוב (דברי הימים א טז) אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו. וכתוב (איוב יב) אשר

אִישׁ. בְּכַבְשֵׁינׁ סְתִימָאִין דִּילִיָּהּ, לִית לְמִשְׁתָּעֵי כְּלָל,
דְּהָא מֵאן דְּבִידֵיהּ רוּחִין וְנִשְׁמָתִין דְּצַדִּיקָיָא. מִזְלִין
סְתִימָאִין דְּאִיהוּ עָבִיד, לִית לְאַעְלָא בְּהוּן.

יֶלֶד בֶּן לְנַעֲמִי, מֵאִי (אצ"ל בְּהֵא"י) אֲשַׁכַּחַת אֲבִידָה
דְּאַבְדָּת. מִכָּאן, דְּהָהוּא נֶפֶשׁ דְּנֵד מְגוּפָא
דְּקִיק, לִית לִיהּ רִשׁוּ לְאַנְהָרָא וְלֵאתִפְשָׁטָא, לְמִיחְזֵי
לִית לִיהּ חֵילָא, דְּכְתִיב (שם לג כה) יָשׁוּב לְיָמֵי עֲלוּמָיו.

בְּהֵיָא שְׁעָתָא דְּגוּפָא דָּא אֲתַבְּנִי, מִיָּד (כְּמָה דְּאַעְיָא
דְּקִיק אֲדִלִיק מִיָּד) וְתַקְרָאנָה לוֹ הַשְּׂכֵנֹת שֵׁם.
וְאַמַּאי הָכָא שֵׁם. בְּכָל אֲתַר דְּכְתִיב שֵׁם, דָּא אִיהוּ
נֶפֶשׁ. כְּמָה דְּאֵתְ אָמַר, וְלֵא יִפְרַת שֵׁם הַמֵּת, דָּא אִיהוּ
נֶפֶשׁ. וְהָכָא וְתַקְרָאנָה לוֹ הַשְּׂכֵנֹת שֵׁם, אֵינּוּן שְׂכִינֹת
קְרוּ לְהָהוּא גוּפָא דְּאַתְבְּנִי הַשְּׁתָּא שֵׁם, קְרוּ לְהָהוּא
נֶפֶשׁ, לְאַשְׁתַּכְּלָלָא בְּהָהוּא גוּפָא. דְּהָא לְזִימְנִין זְמִינָא

לשון הקודש

שְׂכֵנֹת (איוב לג) יָשׁוּב לְיָמֵי עֲלוּמָיו.
בְּאִוְתָהּ הַשְּׁעָה שְׁהַגּוּף הוּוּ נִבְנָה, מִיָּד
(כְּמֹ שְׁעִין דִּק נִדְלַק מִיָּד) וְתַקְרָאנָה לוֹ הַשְּׂכֵנֹת
שֵׁם. וְלָמָּה כָּאן שֵׁם? בְּכָל מְקוֹם שְׂכֵנֹת
שֵׁם, זֶה הַנֶּפֶשׁ, כְּמֹ שְׁנַאֲמַר (רוּת ד) וְלֵא
יִפְרַת שֵׁם הַמֵּת. זֶה הַנֶּפֶשׁ. וְכָאן וְתַקְרָאנָה
לוֹ הַשְּׂכֵנֹת שֵׁם, אוֹתָן הַשְּׂכֵנֹת קוֹרְאוֹת
לְאוֹתוֹ הַגּוּף שְׁנִבְנָה כְּעַת שֵׁם, קוֹרְאוֹת
לְאוֹתָהּ הַנֶּפֶשׁ לְהַתְתַּקֵּן בְּאוֹתוֹ הַגּוּף.

בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בְּשָׂר אִישׁ.
בְּכַבְשֵׁים הַנְּעֻלְמִים שְׁלוֹ אֵין לְדַבֵּר כְּלָל,
שְׁהָרֵי מִי שְׁפִידוֹ רוּחוֹת וְנִשְׁמֹת שְׁל
צַדִּיקִים, הַדְּבָרִים הַנְּסֻתְרִים שְׁהוּא
עוֹשָׂה, אֵין לְהַכְּנִס כְּהֵם.

יֶלֶד בֶּן לְנַעֲמִי (רוּת ד), כְּמָה (כְּמָה) מְצָאָת
דְּאַבְדָּה שְׁאַבְדָּת. מִכָּאן שְׁאוֹתָהּ הַנֶּפֶשׁ
שְׁנָדָה מִהַגּוּף הַדִּק, אֵין לָהּ רִשׁוּת לְהָאִיר
וְלְהַתְפַּשֵּׁט, לְהִרְאוֹת שְׁאֵין לוֹ כֵּת,

תִּמְן נִפְשָׁא, וְלִזְמִינִן לָא זְמִינָא, בְּגִין דְּאִזְלָא וּמִשְׁטָטָא
בְּעֵלְמָא, וּבְדִין קְרוֹן לָהּ לְגַבֵּי תְּהוּא גּוֹפָא.

וּבִשְׁעֵתָא דְרַעוּתָא אֲתַעַר, אִזְלַת לְגַבֵּי קַבְרֵי
דְּאַבְהֹן, לְגַבֵּי קַבְרֵי דְחַסִּידֵי, עַד
דְּאִיתַעַר בּוֹעֵז הָכָא, וּשְׂאָר נִשְׁמַתִּין קְרוֹן לָהּ, וְאַתַּת
וְאַשְׁתַּכַּחַת וְאַשְׁתַּכְּלִלַת בְּאַתַּר דָּא.

וְהָא כְּתִיב, (שם לד יד) אִם יָשִׁים אֱלֹוֵי לְבוֹ רִחוּ
וְנִשְׁמַתוּ אֱלֹוֵי יַאֲסֹף. שְׂאֵנִי הָכָא, דְּהוּה גּוֹאֵל
קְרוֹב, דְּהָא תּוֹעֵלְתָא יִתִּיר, תְּהוּא גּוֹאֵל דְּאִיקְרֵי
קְרוֹב, דְּאִיתַעַר לְמַהוּי זְמִינָא תִּמְן, מִיַּד דְּאִתַּעַר
לְגַבֵּיהּ. וְהָכָא דְּהוּה רְחִיק, אֲעֻטְרִיכוּ לְמִיקְרֵי לָהּ,
דְּהָא מַחְשָׁבָה רְחִיקָא הוּהּ. בְּמַחְשָׁבָה קְרִיבָא לָא
אֲעֻטְרִיד, אֶלָּא הִיא אֲתַת בְּהוּא אֲתַעְרוּתָא
לְאַתְבְּנָאָה תִּמְן. עַל דָּא וְתַקְרָאנָה לְהוּא גּוֹפָא
שֵׁם, תְּהוּא נִפְשָׁא לְאַתְבְּנָאָה תִּמְן.

לשון הקודש

במקום הזה.

וְחֵרִי כְּתוּב, (איוב לב) אִם יָשִׁים אֱלֹוֵי לְבוֹ
רוּחוֹ וְנִשְׁמַתוּ אֱלֹוֵי יַאֲסֹף? שׁוֹנָה פֶּאן,
שְׁהִיָּה גּוֹאֵל קְרוֹב, שְׁהֵרִי תּוֹעֵלַת יִתְרָה
בְּאוּתוֹ הַגּוֹאֵל שְׁנַקְרָא קְרוֹב, שְׁהֵתַעְוֵר
לְהוּיַת מְזֻמֵּן לְשֵׁם, מִיַּד שְׁהֵתַעְוֵר אֱלֹוֵי.
וְכֵאן שְׁהִיָּה רְחֹוק, הַעֻטְרִיכוּ לְקֵרָא לָהּ,
שְׁהֵרִי מַחְשָׁבָה רְחֹוקָה הִיָּתָה. בְּמַחְשָׁבָה

שְׁהֵרִי לְפַעְמִים מְזֻמַּנַת לְשֵׁם הַנִּפְשָׁא,
וְלְפַעְמִים אֵינָה מְזֻמַּנַת, מִשׁוּם שְׁהוּלְכַת
וּמִשׁוֹטְטַת בְּעוֹלָם, וְאִזּוּ קוֹרְאִים לָהּ אֵל
אוּתוֹ הַגּוֹפָא.

וּבִשְׁעֵה שְׁמַתַעְוֵר הַרְצוֹן, הוּלְכַת אֵל
קַבְרֵי הָאֲבוֹת, אֵל קַבְרֵי הַחַסִּידִים, עַד
שְׁמַתַעְוֵר בְּעֵז פֶּאן, וּשְׂאָר הַנִּשְׁמוֹת
קוֹרְאוֹת לָהּ, וּבָאָה וְנִמְצְאוֹת וּמַתְתַּקְנַת

רַבִּי סִימָאָה אָמַר, בְּכַמָּה דִּוְכָתִי עָבִיד קוּדְשָׁא
 בְּרִידָּהּ הוּא חֶסֶד בְּאֵינֹן נַפְשָׁאן דְּלֹא אֲשַׁכְּחִין
 נִיּוּחָא. בְּגִין דְּלֹא עָבִידוּ חֶסְדָּא, וְלֹא עָבִידוּ בַר.

וּמָה אֶעְבִּיד מִיַּיְהוּ, הֲהִיא נִשְׁמָה דְּאִזְלַת בְּלֹא
 וְלֵד לְהֵחֳוֹא עֲלֵמָא, וְלֹא עָבִידַת בַּר. רַבִּי
 סִימָאִי וְרַבִּי יוֹסִי, חַד אָמַר, נְחִית לִיָּה קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ
 הוּא לְאֶרֶץ הַתְּחִתּוֹנָה. וְחַד אָמַר, בְּאֶבְדּוֹן, מֵאֵן
 דְּנָחִית תַּמָּן, אֶתְאַבִּיד מִכָּל וְכָל. וְעַלֵּיהֶם כְּתוּב,
 וְהֶאֱבַדְתִּי אֶת הַנֶּפֶשׁ הַהִיא.

רַבִּי יוֹדָאִי בַר סִימּוֹן אָמַר, זַכָּאָה מֵאֵן דְּאֲשַׁתִּידַל
 לְמַנְדַּע בְּהֵחֳוֹא עוֹלָם דְּנִשְׁמָתִין תַּמָּן. מֵאֵן
 דִּינְדַּע בֵּיתָהּ, וְאֲשַׁתִּידַל לְמַנְדַּע בֵּיתָהּ, לִית לִיָּה
 שְׁעוּרָא לְחֻכְמָתִיהָ.

לשון הקודש

עֲשֵׂתָה בִּין? רַבִּי סִימָאִי וְרַבִּי יוֹסִי. אַחַד
 אָמַר, מוֹרִיד אוֹתָהּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְאֶרֶץ הַתְּחִתּוֹנָה. וְאַחַד אָמַר בְּאֶבְדּוֹן. מִי
 שְׂיֹרֵד לְשָׁם, אוֹבֵד מִכָּל וְכָל. וְעַלֵּיהֶם
 כְּתוּב (ויקרא כג) וְהֶאֱבַדְתִּי אֶת הַנֶּפֶשׁ הַהִיא.
 רַבִּי יוֹדָאִי בַר סִימּוֹן אָמַר, אֲשֶׁרִי מִי
 שְׁמִשְׁתַּדַּל לְדַעַת אֶת אוֹתוֹ הָעוֹלָם שְׁשָׁם
 הַנִּשְׁמוֹת. מִי שְׁמַבִּיר אוֹתוֹ וּמִשְׁתַּדַּל
 לְדַעַת אוֹתוֹ, אֵין שְׁעוֹר לְחֻכְמָתוֹ.

קְרוּבָה אֵין עֲרִידָהּ, אֵלֹא הִיא בָּאָה בְּאוֹתָהּ
 הַהִתְעוֹרְרוֹת לְהַבְנוֹת שָׁם. וְעַל בִּין
 וְתַקְרָאנָה לְאוֹתוֹ הַגּוֹף שָׁם, אוֹתָהּ הַנֶּפֶשׁ
 לְהַבְנוֹת שָׁם.

רַבִּי סִימָאָה אָמַר, בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת עֲשָׂה
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חֶסֶד עִם אוֹתָן
 הַנֶּפֶשׁוֹת שְׁלֹא מוֹצְאוֹת מְנוּחָהּ, מִשּׁוּם
 שְׁלֹא עָשׂוּ חֶסֶד וְלֹא עָשׂוּ בִּין.

וּמָה נַעֲשָׂה מֵהֶם, אוֹתָהּ הַנֶּפֶשָׁה
 שֶׁהוֹלֶכֶת בְּלֵי וְלֵד לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם וְלֹא

רַבִּי פִּרְחָיָא אָמַר, כָּל זְמַנָּא דְגוּפָא לָא נָח
בְּדוּכְתִיּוּתָא, נַפְשָׁא דִּילִיָּה אוֹף חָכִי. וְאִיהוּ הָוָה
מִשְׁתַּדִּיל תְּדוּרָא, לְמַנְדַּע בְּהוּא עֲלֵמָא דְנִשְׁמָתִין.
יּוֹמָא חַד הָוָה אֲזִיל בְּחֻקָּא, וְאַשְׁתַּבַּח חַד גּוּפָא
תַּחֲזוֹת אֵילָן חָרִיב מִיָּת. אֲשַׁבַּח בֵּיה, וְאַשְׁבַּח
דְּהוּא יְהוּדָאִי, וְאַשְׁבַּח כְּרִיכִין דְּמַצּוֹת, וְסַפְרָא
דְּאַנְדְּתָא בְּהַדְרִיָּה.

אָמַר וְדָאִי תַלְמִיד חָכָם הוּא. אֲשַׁתַּדִּל בְּקַבְרֵיהָ,
וְאֲזִיל לְמָתָא, וְאַתְקִין לִיה תַּכְרִיכִין, וְקַבְרָא,
וְזַמִּין בְּנֵי נָשָׂא, וּבְכַח עֲלִיָּה, וְאַשְׁתַּדִּל עֲלִיָּה, וְאַפִּיק
כָּל מַאי דְהוּי בִּידוּי.

כִּיּוֹן דְּאַתְגַּנְיִז וְאַתְקַבֵּר הָהוּא גּוּפָא, נַפְשָׁא דִּילִיָּה
אֲעֵלֵת לְגוּ מְתִיבְתָא עֵילָאָה. אָמְרוּ לָהּ, לִית
לָךְ הָבָא הַשְׁתָּא רְשׁוֹת לְאַעְלָא בְּכַרְךָ (בְּדוּף) דְּטַנְרָא
עֵילָאָה. זִילִי וְאַשְׁלִימִי טִיבוּ, לְמַאן דְּאַשְׁלִים לָךְ.

לשון הקודש

אָמַר, וְדָאִי תַלְמִיד חָכָם הוּא. הַתְּעַסֵּק
בְּקַבְרוֹ, וְהַלֵּךְ לְעִיר, וְתַקֵּן לוֹ תַּכְרִיכִים
וְקַבֵּר. וְהַזְמִין בְּנֵי אָדָם, וּבְכַח עֲלִיו,
וְהַשְׁתַּדִּל עֲלִיו וְהוֹצִיא כָּל מַה שֶּׁהָיָה
בְּיָדוֹ.

כִּיּוֹן שֶׁנִּגְנְזוּ וְנִקְבְּרוּ אוֹתוֹ הַגּוּף, הַנֶּפֶשׁ
שָׁלוּ נִכְנָסָה לְתוֹךְ הַיְשִׁיבָה הָעֲלִיוֹנָה.
אָמְרוּ לָהּ: אֵין לָךְ כֶּעַת רְשׁוֹת לְהַכְנִס

רַבִּי פִּרְחָיָא אָמַר, כָּל זְמַן שֶׁהַגּוּף לֹא נָח
בְּמַקוֹמוֹ, נַפְשׁוֹ אָף כָּף. וְהוּא הָיָה תַּמִּיד
מִשְׁתַּדִּל לְדַעַת בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם שֶׁל
הַנִּשְׁמוֹת.

יּוֹם אֶחָד הָיָה הוֹלֵךְ בַּשָּׂדֶה, וּמַצָּא גּוּף
אֶחָד תַּחַת אֵילָן חָרִיב מֵת. הַשְּׂגִיחַ בּוֹ,
וּמַצָּא שֶׁהוּא יְהוּדִי, וּמַצָּא כְרִיכוֹת שֶׁל
מַצּוֹת, וְסַפֵּר שֶׁל אַנְדְּתָא עִמּוֹ.

יומא חד, רבי פרחיה הוה ^(דף קט ע"ב) יתיב אפכא
 דפתחא דלוד, ונהו עציב, דדחיקא ליה
 שעתא. אתא חד בר נש לגביה, אמר ליה, רבי
 תיבעי למיתך בדוך פלוני בתראי, ואתן לך מאני
 כסף, בגין דנשתדל באורייתא פחדא באורחא,
 אמר ליה גיזיל. אזלו. אמר ליה, רבי,
 האי ^(מאי) דכתיב, ^(קהלת ט ה) כי החיים יודעים שימותו
 והמתים אינם יודעים מאומה. אמר ליה החיים אלו
 הצדיקים, והמתים אלו הרשעים.

אמר ליה תיך רבי, אפילו הרשעים ביהוא
 עלמא, ידעין בצערא דידהו, וידעין ביקרא
 דצדיקיא, ובדינהון דרשיעיא. אמר ליה, אי הכי
 מאי והמתים אינן יודעים מאומה.

לשון הקודש

שפתוב ^(קהלת ט) כי החיים יודעים שימותו
 והמתים אינם יודעים מאומה? אמר לו:
 החיים אלו הצדיקים, והמתים אלו
 הרשעים.

אמר לו: תיך, רבי, אפלו הרשעים
 באותו העולם יודעים בצערם, ויודעים
 בכבוד הצדיקים ובדיני הרשעים. אמר
 לו: אם כן, מה זה והמתים אינם יודעים
 מאומה?

בכרך ^(למקום) הסלע העליון, לבי והשלימי
 חסד למי שהשלים לך!

יום אחד רבי פרחיה הנה יושב על
 השער של הפתח של לוד, והנה עצוב,
 שהיתה לו דחוקה השעה. בא אליו איש
 אחד. אמר לו: רבי, התרצה ללכת
 למקום פלוני עמי, ואתן לך כלי כסף,
 כדי שגשתדל בתורה יחד בדרךך? אמר
 לו: גלך. הלכו. אמר לו: רבי, ^(מד) זה

אָמַר לִיה, בְּהֵאֵי עֲלָמָא כְּתִיב. דְּהָא צְדִיקָיָא
 דְּאִיקְרוּן חַיִּים, מִסְתַּכְּלִין וַיִּדְעִין דִּימֹתוֹן,
 וַיִּזְמִינִין לְמִיתָב דִּינָא, דְּאִית דִּין וְאִית דִּינָן. כְּמָה
 דְּאֵת אָמַר, (שם פסוק ז) וְחַי יִתֵּן אֶל לְבוֹ. אֲבָל רְשָׁעִים
 דְּאִיקְרוּן מֵתִים, לָא יִדְעִין, וְלֹא מִשְׁנִיחִין, וְלֹא
 מִסְתַּכְּלִין בְּעוֹבְדֵי דְהָהוּא עֲלָמָא כְּלוּם. וּמֵאֵן דְּלֹא
 יִדַּע בְּעוֹבְדָא דְהָהוּא עֲלָמָא, אִיקְרִי מֵיִת. כְּגִין
 דְּהֵאֵי עֲלָמָא לָאוּ מִכְּנֵי חַיָּא. דְּהָהוּא עֲלָמָא
 דְּנִשְׁמָתִין וְרוּחִין אִיהוּ, וְהֵאֵי עֲלָמָא דְגוּפָא הוּא.

הָהוּא עֲלָמָא דְדִיִּירֵי בֵיה אַחֵיהוֹן (רוחיהוֹן) דְּכֵנִי
 נְשָׂא, וְדַמְיִין בְּדִיּוֹקְנִין, אֲשֶׁתְּמוּדְעָן דָּא לְדָא,
 וַיִּדְעִין כְּמָה דוּמִין בְּהֵאֵי עֲלָמָא (דוּמִין לְמִיחֵי בְּעֲלָמָא).
 וּמִשְׁתַּדְּלִין לְמַנְדַּע בִּיקְרָא דְמֵאֲרִיחֹן תַּפְּן, בְּהָהוּא
 מְלַבּוּשָׂא דְהָהוּא עֲלָמָא.

לשון הקודש

הַזֶּה לֹא מִכְּנֵי חַיִּים. שֶׁהָעוֹלָם הַהוּא שֶׁל
 נְשָׁמוֹת וְרוּחוֹת הוּא, וְזֶה הָעוֹלָם הוּא שֶׁל
 הַגּוּפִים.

אֹתוֹ הָעוֹלָם שְׂדָרִים בּוֹ אַחֵיהֶם (רוח)
 שֶׁל כְּנֵי הָאָדָם, וְדוּמִים בְּדִיּוֹקְנָאוֹת,
 מְכָרִים זֶה לָזֶה, וַיִּדְעִים כְּמָה דוּמִים
 בְּעוֹלָם הַזֶּה (שְׁעֵתִיד לְבֹא לְעוֹלָם). וּמִשְׁתַּדְּלִים
 לְהַכִּיר אֶת כְּבוֹד רַבּוֹנָם שָׁם, בְּאוֹתוֹ
 הַמְּלַבּוּשׁ שֶׁל אוֹתוֹ הָעוֹלָם.

אָמַר לוֹ: בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּתוּב, שְׁהֵרִי
 הַצְּדִיקִים שְׁנִקְרְאוּם חַיִּים, מִסְתַּכְּלִים
 וַיִּדְעִים שְׂמֹתוֹ, וְעֵתִידִים לָתֵת אֶת
 הַדִּין, שׁוֹשׁ דִּין וְנֵשׁ דִּין, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר
 וְחַי יִתֵּן אֶל לְבוֹ. אֲבָל הַרְשָׁעִים
 שְׁנִקְרְאוּם מֵתִים, לֹא יִדְעִים וְאֵין
 מִשְׁנִיחִים, וְלֹא מִסְתַּכְּלִים בְּמַעֲשֵׂי אוֹתוֹ
 הָעוֹלָם כְּלוּם. וּמִי שְׁאִינוֹ מְכִיר בְּמַעֲשֵׂי
 אוֹתוֹ הָעוֹלָם נִקְרָא מֵת, מִשּׁוּם שֶׁהָעוֹלָם

כֹּדֶם מָטָא לְהֵוּא חֶקֶל, אָמַר לִיה נְתַעֲכַב הַשְּׁתָא,
 אַתְנַח. אָמַר לִיה, אַמַּאי קָא מְתַנַּחַת. אָמַר
 לִיה אַבִּידָא קָא אָבִיד לִי בְּהַאי דּוּכְתָא. אָמַר,
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִזְמַנְתָּה לָךְ.

אַשְׁכַּחוּ חַד מְעַרְתָּא. אָמַר הַהוּא גַבְרָא, רַבִּי,
 נִיעוּל הָכָא, הֵתָּא יִדְעָנָא
 דְּאַשְׁתְּמוּדְעָנָא הָכָא. אָעֵלוּ. נְחִתִּין בְּדַרְגִּין, עַד
 דְּמָטוּ לְגַבֵּי חַד פְּרָדִים, וְחָמוּ תַפְּן אֵילָנִין מְשַׁנְיִין
 דָּא מִן דָּא וּמִשְׁאָר אֵילָנִי עֲלָמָא, וְחַד אֵילָן
 מְשַׁנְיָא מִשְׁאָר אֵילָנִין.

סְלִיקוּ תַפְּן, שְׁמַעוּ חַד קָלָא דְּמִשְׁרַיִן סַגִּיאִין,
 דְּהוּוּ אֹמְרִין, (תהלים צה ו) בּוֹאוּ נִשְׁתַּחֲוּהוּ
 וּנְבָרְעָה נְבָרְכָה לְפָנֵי ה' עוֹשֵׁינוּ. תָּוּוּה רַבִּי פְּרַחְיָא,
 אָמַר מַאי הָאֵי. אָמַר לִיה שְׁתוּק.

לשון הקודש

מְשַׁנְיִים זֶה מִזֶּה וּמִשְׁאָר הָאֵילָנוֹת שֶׁל
 הָעוֹלָם, וְאֵילָן אֶחָד מִשְׁנֵה מִשְׁאָר
 הָאֵילָנוֹת.

עָלוּ לְשָׁם, שְׁמַעוּ קוֹל אֶחָד שֶׁל מַחֲנוֹת
 רַבִּים שֶׁהֵיוּ אוֹמְרִים, (תהלים צה) בּוֹאוּ
 נִשְׁתַּחֲוּהוּ וּנְבָרְעָה נְבָרְכָה לְפָנֵי ה' עוֹשֵׁנוּ.
 תָּמִיד רַבִּי פְּרַחְיָא, וְאָמַר: מַה זֶה? אָמַר
 לוֹ: שְׁתוּק.

כִּשְׁתַּחֲוִּיעוּ לְאוֹתוֹ הַשְּׁדָה, אָמַר לוֹ:
 נְתַעֲכַב כָּעַתָּה. נִאֲנַח. אָמַר לוֹ: לָמָּה אַתָּה
 נִאֲנַח? אָמַר לוֹ: אֲבָדָה אֲבָדָה לִי בַּמָּקוֹם
 הַזֶּה. אָמַר: הַקּוּדֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְמַנְתָּה לָךְ.

מְצָאוּ מְעַרְהָ אַחַת. אָמַר אוֹתוֹ הָאִישׁ:
 רַבִּי, נִפְגַּם לְכָאן, שְׁהֵרִי יִדְעֵתִי שְׂאֵנִי
 מִכִּיר כָּאן. נִכְנְסוּ, יָרְדוּ בַּמְּדַרְגּוֹת, עַד
 שֶׁהִגִּיעוּ לְפְרָדִים אֶחָד, וְרָאוּ שָׁם אֵילָנוֹת

אָמַר רַבִּי פִּרְחָיָא, הָאֱלֹהִים, כִּד מְטִינָא עִמִּיה
 לְאִמְצַע דְּהָאִי פְרִדִּיסָא, וְחִמִּינָא תְרִין
 אֲרַחֲיָן, וּמִשְׁרִיין מִסְטָרָא דָּא וּמִסְטָרָא דָּא, וְאִמְרִי
 לִיה מַאי הָאִי, וְאָמַר לִי, הָכָא מִתְפָּרְשִׁין אֲוֲרַחֲיָן
 דְּנַפְשִׁין, מֵאֵן דְּאֲזִלִין לְגִן עֵדֶן, וּמֵאֵן דְּאֲזִלִין
 לְגִיְהֵנָם. מֵאֵן דְּאֲזִל לְגִן עֵדֶן, אֵלִין אֲזִלִי
 בְּהַדְרִייהוּ (פְּרִדִּיהוּ), וְאֲשְׁלִימוּ לִיה שְׁלָמָא. וּמֵאֵן דְּאֲזִל
 לְגִיְהֵנָם, אֵלִין נְטִלִין לִיה לְמִידֵן (נְתִיחֵן) לִיה בְּגִיְהֵנָם.

אֶעֱבֵרנָא הַהוּא פְרִדָּם, וּמְטִינָא לְשׁוּרֵין וּמְגַדְלִין
 וְתִרְעִין. כִּד מְטִינָא לְתִרְעָא חַד,

דְּאִיקְרִי שַׁעַר הַמְּזֻרָת. קָרָא הַהוּא גְבָרָא, (שם קיח)
 פְּתַחוּ לִי שַׁעֲרֵי צְדָקָה. אָמַר לִיה אִמְרֵי. אָמַר לִזֵּן,
 בְּשִׁלְיַחוּתָא דְּמֵאֲרִיָּה דְּעֵלְמָא קָא אֲתִינָא. פְּתַחוּ
 וְאָמְרוּ כּוּלְתָּו, מֵאֵן יְהֵב לִילּוּד אִשָּׁה בְּאֲתָרָא דָּא.
 אָמַר לְהוּ דָּא אִיהוּ רַבִּי פִּרְחָיָא. אָמְרוּ דָּא הוּא

לשון הקודש

נוטלים לדון (אוקם) אותו בגיהנםם.
 עֲבַרְנוּ אותו הפרדס, והגענו לחומות
 ומגדלים ושערים. בְּשִׁהַנְעֵנוּ לְשַׁעַר אַחַד,
 שִׁנְקֵרָא שַׁעַר הַמְּזֻרָת, קָרָא אֹתוֹ הָאִישׁ:
 פְּתַחוּ לִי שַׁעֲרֵי צְדָקָה. אָמְרוּ לוֹ: לְמָה?
 אָמַר לָהֶם: בְּשִׁלְיַחוּת שֶׁל רַבּוֹן הָעוֹלָם
 בָּאתִי. פְּתַחוּ וְאָמְרוּ כָּלֶם: מִי נָתַן אֶת
 יְלוּד הָאִשָּׁה הַזֶּה כֵּן בְּמָקוֹם הַזֶּה? אָמַר

אָמַר רַבִּי פִּרְחָיָא: הָאֱלֹהִים, בְּשִׁהַנְעֵנִי
 עִמּוֹ לְאִמְצַע הַפְּרָדֶס הַזֶּה, וְרֵאִיתִי שְׁתֵּי
 דְּרָכִים, וּמְחַנּוֹת מֵצַד זֶה וּמֵצַד זֶה,
 וְאִמְרֵנִי לוֹ מַה זֶה? וְאָמַר לִי, כֵּן
 נִפְרְדוֹת דְּרָכֵי הַנְּפֻשׁוֹת, מִי שְׁהוֹלְכִים לְגִן
 עֵדֶן, וּמִי שְׁהוֹלְכִים לְגִיְהֵנָם. מִי שְׁהוֹלֵךְ
 לְגִן עֵדֶן – אֵלּוֹ הוֹלְכִים (עִמָּו), וּמִשְׁלִימִים
 לוֹ שְׁלוֹם. וּמִי שְׁהוֹלֵךְ לְגִיְהֵנָם – אֵלּוֹ

דַּאֲשָׁלִים לְךָ חֶסֶד בְּהֵיחֻא עֲלֵמָא. אֲמַר אִין.

פְּתַחוּ לִיה. וְאָמְרוּ, אֲפֹשִׁטוּ לִיה, דְּלִית רְשׁוּ
לְמִיעַל הָבָא בְּגוּפָא דְהֵהוּא עֲלֵמָא. מִיָּד
אֲפֹשִׁטוּ לִיה, וְאֶתְלַבֵּשׁ בְּאֹיְרִין דְּגִנְתָּא דְּלָגוּ.

וְעָאֵל וְחָמִי הֵהוּא רְקִיעָא דְעַל גַּבֵּי הַהוּא
גּוּפָא (גִּנְתָּא). דְּהֵהוּא רְקִיעָא אֶתְפָּרֵשׁ מִהֵהוּא
רְקִיעַ דְקָאִים עַל שְׂאָר בְּנֵי עֲלֵמָא. רְקִיעַ דָּא אֶתְתַּחֵם
בְּתַחוּמָא מְכָל גְּוֹנִין דְעֲלֵמָא. אַרְבַּע חֲלוּנֵי מִשְׁקוּפִין
בְּתִיחִין בֵּיה בְּאַרְבַּע סִיטְרֵי עֲלֵמָא, וְחַד בְּאַמְצָעִיתָא.

חֲלוּן חַד דְּבִסְטָר מְזֻרְחָ, בֵּיה קַיִימִין אַרְבַּע
מִשְׁקוּפִין מְרַקְמִין, בְּרִזָּא דְאַרְבַּע אֶתְוֹן
יְהו"ה, סְלָקִין לְתַרְיִסָּר, תְּלַת אֶתְוֹן לְכָל חַד וְחַד.

לשון הקודש

הַרְקִיעַ שְׁעוּמַד עַל שְׂאָר בְּנֵי הָעוֹלָם.
הַרְקִיעַ הַזֶּה נִתְחַם בְּתַחוּם מְכָל הַגְּוֹנִים
שֶׁל הָעוֹלָם. אַרְבַּעַת חֲלוּנוֹת, מִשְׁקוּפִים
פְּתוּחִים בּוּ בְּאַרְבַּעַת אַדְרֵי הָעוֹלָם, וְאַחַד
בְּאַמְצָע.

חֲלוּן אֶחָד שֶׁבְּצַד מְזֻרְחָ, בּוּ קַיִימִים
אַרְבַּעַת מִשְׁקוּפִים מְרַקְמִים, בְּסוּד שֶׁל
אַרְבַּע אוֹתִיוֹת יְהו"ה, עוֹלוֹת לְשִׁתִּים
עֲשָׂרָה, שְׁלֹשׁ אוֹתִיוֹת לְכָל אֶחָד וְאַחַד.

לָהֶם: זֶה הוּא רַבִּי פְּרַחְיָא. אָמְרוּ: זֶה הוּא
שֶׁהַשְּׁלִים לְךָ הַחֶסֶד בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם? אֲמַר
בֵּין.

פְּתַחוּ לוֹ, וְאָמְרוּ: הַפֹּשִׁטוּ אוֹתוֹ, שְׂאִין
רְשׁוֹת לְהַכְנִס לְכָאן בְּגוּף שֶׁל הָעוֹלָם
הַהוּא. מִיָּד הַפֹּשִׁטוּ אוֹתוֹ, וְהִתְלַבֵּשׁ
בְּאֹיְרִים שֶׁל הַגֵּן שְׁלֹפְנִים.

וְנִכְנַס וְרָאָה אוֹתוֹ הַרְקִיעַ שֶׁעַל גַּבֵּי אוֹתוֹ
הַגּוּף (תקנ). שְׂאוֹתוֹ הַרְקִיעַ נִפְרָד מֵאוֹתוֹ